

Milí Čaruškini a moji kamaráti!

Keď som sa dozvedel, že v Trnave budeme mať nového KRÁĽA ČITATEĽOV, hneď som rozmýšľal, akým darčekom sa mu pokloním. Zlata a striebra krásnych slov má kráľ čitateľov v hlave toľko, koľko má kráľ nečitateľov v hlave prázdnych dier. Vtom mi padli oči na Spevavé oriešky. Tieto náš nový kráľ ešte iste nepozná, iba nedávno som sa s nimi stretol na potulkách lesom a uložil ich na čistý papier.

SPEVAVÉ ORIEŠKY

Pod briežkom - za briežkom
stretol som sa s vtáčikom
orieškom.

"Odkiaľ braček?" spýtal som sa
orieška.

"Z postriežky."
Zaspieval mi celý šťastný
spod briežka.

"Doma sa mi liahnu oriešky.
Nech tú šťastnú chvíľu
nezmeškám."

Budem šťastný, milý kráľ čitateľov, keď Ťa môj darček poteší.

Želám Ti, a tiež všetkým princom a princeznám čitateľov, aby ste stretli cez prázdniny ďalšie vtáčiky a zvieratká a chrobáčky a všetko ostatné, čo skrášľuje náš svet a náš život.

Tvoj a Váš

LIBRIÁDA - KNIŽNÝ SALÓN 2006

Heslo Marec - mesiac knihy iste mnohí dobre poznáte. Počas tohto mesiaca sa koná veľa podujatí pre deti i dospelých na celom Slovensku. U nás, v Trnave, sa po prvýkrát v mestskej športovej hale uskutočnilo podujatie, ktoré trvalo celé dva dni. Libriáda - Knižný salón 2006 privítal v dňoch 23. - 24. 3. 2006 okolo tritisíc malých i

veľkých obdivovateľov slova. Potešiť ich prišli napríklad herečka Patrícia Garajová z Bratislavy, divadlo PIKI z Pezinka, divadlo DRÁK z Prešova, spisovatelia nielen zo Slovenska, ale i zo susedného Česka. Dospelí i deti využili možnosť zakúpiť si knihy z bohatej ponuky vyše dvadsiatky vystavujúcich vydavateľov za výhodné ceny. Pripravené boli i podpisové karty pre zberateľov autogramov a záložky pre najmenších. Tí, ktorí prišli, neofútovali.

Počas autogramiády zaznelo:

Čitateľka: „Odkedy sa venujete histórii?“

Pavel Dvořák: „Asi tak od dvanástich rokov.“

Čitateľka: „No, lebo ja mám 13, tiež ma zaujíma história.“

Čitateľ: „Prosím Vás, kedy príde na autogramiádu Milan Jedlička?“

Knihovníčka: „Asi o 15 minút. Prečo?“

Čitateľ: „Ja som tiež Jedlička, ale už musíme ísť do školy.“

NOC S ANDERSENUM

Dňa 31. 3. -1. 4. 2006 sa uskutočnila v našej škole na Atómovej ulici, kde je pobočka Knižnice Juraja Fándlyho Trnave, Noc s Andersenom. Na akcii sa zúčastnilo 22 detí a dvaja učitelia. Celé to začalo o 18.00 hodine. Hneď na začiatku nás učitelia s tetou knihovničkou oboznámili s celým programom. O 18.30 hodine sme si nahlas čítali knihy od spisovateľov D. Tarageľa, G. Futovej a J. Uličianskeho, ktorý bol aj našim hosťom.

O 20.30 hodine sme si pozreli videokazetu Malá morská panna. Potom sme kreslili výjavy z filmu a vyhodnotili súťaž o najkrajší výkres. Na 1. mieste skončila Lucia zo 4. triedy. O 23.00 hodine sme mali krátke občerstvenie a presunuli sme sa do počítačovej miestnosti, kde tí väčší chatovali s kamarátmi na iných miestach. O 24. hodine sme si čítali strašidelné príbehy z Kamaráta a rozprávali strašidelné historiky, nakoniec sme museli ísť spať. Ráno sme sa rozišli do svojich domovov.

Takýto priebeh mala naša noc s Andersenom, bola krátka, ale dobre sme sa zabavili.

*Správa od Karolíny Mikyskovej,
ZŠ Atómová ul. č. 1, Trnava*

Už takmer pozdrav svieži ranný,
zasielame všetkým „anderseníkom“
priamo z Trnavy.

Deti už všetky takmer pospali,
knihovničky to hravo zvládali.

Napraviť niekomu na vrkoči mašľu,
či nezabudnúť na kvapky proti kašľu.
Katka, Radka, Marek, Janko,
navštívil nás i sám Osmijanko.

A keďže sme ešte „nebúvali“,
tety z vydavateľstva BUVIK sme privítali.
Hudobníčku Angeliku priviedli so sebou,
veľa hudobných nástrojov a bolo veselo!

I spisovateľ Ján Uličiansky zavítal k nám,
svoje posolstvo s radosťou prezradil nám.
A stále nikto ešte nespíval svoj sen,
veď každý čakal, že príde i Andersen.

A veru prišiel, v klobúku i v plášti,
ak by však neprišiel, deti by si ho už niekde našli.
Taká bola dnešná noc,
o pár minút skončí sa jej moc.

Tieto slová nepovedal žiadny prorok,
ale možno stretneme sa opäť o rok.

Takýto ranný pozdrav od malých Anderseníkov z oddelenia pre deti Knížnice Juraja Fándlyho v Trnave sa niesol internetom do všetkých 487 spiacich miest v Česku, Poľsku, Slovinsku a na Slovensku. Medzinárodný deň detskej knihy tak oslavovalo v túto noc 17 259 priateľov detských knižiek.

Z TVORIVEJ DIELNE

Keď mal Gašpar oslavu

Keď mal Gašpar oslavu, poslali ho ku stolu.
Rozdali mu darčeky, tortu dali do ruky.
Torta mu tak chutila, že zjedol až pol kila.
Darčeky si rozbalil, karneval sa podaril.
Bola dobrá zábava, hrali sa až do rána.
Skončila sa oslava, o rok tu bude znova.

*Laura Vozárová, II. A,
ZŠ Ul. Maxima Gorkého č. 21
– stredisko Limbová, Trnava*

Sama chodím po svete,
každý má už zavreté.
Každý iba hovorí:
Chod', svet je preč denný.

*Ema Chovanová, II. A,
ZŠ Ul. Maxima Gorkého č. 21
– stredisko Limbová, Trnava*

Veverička a parohy

Bola raz jedna veverička, ktorá mala všetko, po čom iné veveričky iba túžili: krásny hustý chvost, najväčší strom v lese a najviac šišíek a orechov. Ako tak skákala zo stromu na strom, uvidela jeleňa s parohmi a hneď sa spýtala: „Požičiaš mi parohy?“ Ale jeleň sa iba otočil a povedal: „Pivo!“ Veverička nelenila a rýchlo utekala do krčmy. Nad drevenými dverami uvidela parohy z jeleňa. Zobrala ich a rýchlo išla na svoj strom. Tam si ich nasadila, aby sa pýšila. Otočila sa a zhodila svoje orechy a šišky. Skočila dolu, aby ich zdvihla, no vidí, ako sa k nej približuje líška. Rýchlo sa rozbehla, ale jej parohy sa zachytávali o kry. Líška jej zjedla kus chvosta. Unavená, vyčerpaná vyliezla na strom a povedala: „Chcela som mať parohy, a nemám nič.“

Niekedy je menej viac.

*Radko Kubala, IV. A,
ZŠ Atómová ul. č. 1, Trnava*

Lietajúce bicykle

Po úspešnom ukončení minulého školského roka sme sa dočkali vytúžených letných prázdnin. Mňa a kamaráta Matúša prenikla veľká radosť, veď konečne budeme mať možnosť poriadne vyskúšať naše nové

bicykle. Na bicyklový výlet sme sa vybrali hneď v prvý prázdninový deň. Po nedlhej jazde sme prišli k lesu, ktorý sa nám zrazu zdal neznámy, aj keď sme tu boli už viackrát. Pozreli sme sa jeden na druhého, či doň máme vojsť. Vtom nás však stromy svojimi dlhočiznými konármi vtiahli hlboko do lesa. Zrazu zadul silný víchor a ten nás vyniesol aj s bicyklami až do oblakov.

Vyľakaní sme pozerali dolu na Zem, kde všetko bolo nehybné. Ale tam hore pri nás rachotili blesky a vyplazovali nám dlhokánske ohnivé jazyky. Obaja sme sa krútili, akoby sme boli na kolotoči.

Z diaľky sa k nám blížil strašidelný čierny mrak. Chystala sa veľká búrka. Šľahajúce jazyky bleskov siahali až na nás. Od strachu sme ani nedýchali, lebo sa nám zdalo, že nás chcú zhltnúť. Povzbudzovali sme jeden druhého a silno sme sa držali bicyklov. Už-už sme mali spadnúť do tmavej diery, keď tu opäť zadul silný víchor a nadvihol nás ešte vyššie nad čierny mrak. Obloha tu bola jasnejšia. Vzdušný vír nás trikrát zatočil a my sme pristáli na neznámej planéte.

Nad hlavou sme videli lietajúce postavy. Boli bledé a trochu svietili dozelená. Zrazu jedna lietajúca postava priletela ku mne a pichla ma dlhým prstom. Bol to veľký obor s dlhými ušami a vyvaľujúcimi očami. Tí ostatní mu boli podobní. My sme sa cítili pri nich iba ako škriatkovia, ktorí tu nemajú čo robiť. Jeden z tých nebeských obrov natiahol krk tak ďaleko, až som si pomyslel, že je s nami koniec. Tvár mu stemnela ako tá búrka. Jeho oči sa pohybovali zo mňa na Matúša a z Matúša na mňa.

Najviac ho však zaujímali naše bicykle. Snažili sme sa vzdaľovať od obrov, ale oni nás pritahovali, akoby mali v sebe magnet. Pritiahli nás celkom k sebe a chceli od nás vedieť, ako sa na tých našich strojoch lieta. Vysvetlili sme im, že musia šliapať na pedáloch. Obri si potom zobrali naše bicykle a robili s nimi také kúsky, že sme sa museli smiať. Vtedy vyzerali celkom priateľskí, ale trvalo im to iba chvíľu. Keď sme si pýtali svoje bicykle späť, zrazu sa okolo nás začalo šíriť hrozné škriekanie a zavýjanie, akoby sa na nás vyrútili divé šelmy. Začali sme sa báť o svoj život a v duchu sme sa modlili za šťastný návrat domov.

Lenže nebolo to také ľahké. Vyľakané sme sa pozerali na tých svietiacich netvorov a čakali sme, čo sa bude diať. Zrazu pred nami vyrástol vysoký obor s blikajúcimi očami. Zareval: „Súhlasím, aby ste sa vrátili ta, odkiaľ ste prišli, ale bez bicyklov!“ Súhlasili sme, veď čo iné nám zostávalo. Len ako sa dostaneme späť? Mali sme však obrovské šťastie, lebo tá cesta domov bola oveľa jednoduchšia, ako sme si mysleli. Obri nás

posadili na veľký kameň a ani nevieme, ako sme sa zrazu ocitli na Zemi. Ten kameň je dodnes zaborený v hline neďaleko dedkovej stodoly.

Dlho sme si lámali hlavu, ako našim rodičom vysvetlíme stratu bicyklov. Napadlo nám, že dnes sa vo veľkom kradnú práve nové bicykle. Čo keby sme si vymysleli nejakú zaujímavú krádež? To by sme však klamali a klamať sa predsa nemá. Ale, veď kto by nám už uveril, že sme boli na inej planéte a ešte k tomu na bicykloch.

Peter Sékely, V. B.

ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava

Nepýš sa cudzím perím

Bola raz jedna vrana, ktorá mala v ZOO priateľa krkavca. Často ho chodila navštevovať a nosila mu dobroty.

Keď však raz prišla za krkavcom, jeho klietka bol prázdna. Vo vedľajšej klietke boli pestré papagáje. Keď ich vrana uvidela, začala im závidieť farebné pierka. V ZOO začula, ako sa deti tešia na vypchatého krkavca. Dohadovali sa, že ho svojimi farbičkami zafarbia ako papagája. Vrana rýchlo vkĺzla dnu. Deti si nič nevšimli a hneď sa dali do práce. Keď boli hotové, odišli z izby. Vrana neváhala a rýchlo odletela. Ponáhľala sa ukázať svojim kamarátom. Bola pyšná na svoje krásne prefarbené perie. Tešila sa, ako jej všetci budú závidieť.

Nikto ju však nespoznal. Vrana bola zúfalá. Zo smútku ju vyslobodil až dážď, ktorý z nej zmyl farbu. A vrana mala opäť kamarátov!

Martin Petráš, IV. B.

ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava

Drogy

Alkohol je otrava,
pre opilca potrava.
Že alkohol je zlá vec,
to vie každý opilec.
Nešťastný je ten, kto pije
a šťastný je ten, kto žije!
Fajčenie je taktiež zlé,
nikdy to nie je dobré.
Cigarety nechceme,
žiť dobre budeme.

S drogou smútok prichádza,
šťastie, radosť odchádza.

Nič nechceme s drogou mať, len sa chceme pekne hrať.

Droga je hnusná vec,
vie to každý bezdomovec.
Kokaín a heroín sú dve drogy zlé,
keď ich od niekoho dostaneme,
radšej ich zahod' me!

Pekne sa hrajme,
keď príde opilec, rýchlo utekajme!

Šťastní sme, keď hráme sa,
keď ideme do lesa.

Na čo by nám drogy boli?
Poďme radšej do tej hory!

Slzičky smutné nechceme,
balóniky šťastné púšťať budeme.

*Žiaci II. A,
ZŠ Ul. Maxima Gorkého č. 21
- stredisko Limbová, Trnava*

Líška Parôžka

V lese, neďaleko nášho mesta, žila jedna líška. Bola prefikaná, ako už líšky bývajú. Vždy každého prekabátila, iba múdreho ovčiaka, ktorý strážil neďaleký salaš, sa jej nepodarilo nikdy dobehnúť. Dokonca sa ho veľmi bála.

Stále premýšľala, ako by ho mohla vyplašiť ona. Chcela sa naučiť vyť ako vlk, bručať ako medveď, syčať ako had, no nedokázala to. Keď už neverila, že niečo vymyslí, uvidela na lúke jeleňa. Napadlo jej, že keby mala také parohy, určite by toho psiska vystrašila. Keď v lese našla parohy, musela ešte vymyslieť, ako jej budú držať na hlave. A pretože to bola veľmi moderná líška, použila na to sekundové lepidlo. Keď sa jej konečne podarilo parohy pevne uсадiť na hlave, nemohla sa dočkať, ako na smrť vystraší svojho psieho nepriateľa.

No keď ju ten zbadal, nezačal sa triasť od strachu, ale od smiechu. A smiali sa aj ostatné zvieratá v lese, pretože líške sa už nikdy nepodarilo zložiť z hlavy parohy. Preto jej všetci dali meno Líška Parôžka.

*Ondrej Maco, IV. B,
ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava*

Janko Hraško a Hraško-počítač

Milé deti, určite ste už počuli o Jankovi Hraškovi. Aj on bol ako my. Chcel sa hrať, učiť a mať veľa kamarátov. Dokonca sa zdalo, že máilinko podrástol. Asi milimeter.

Keď už aj on mal dovŕšiť desať rokov, začal rozmýšľať ako každý chlapec. K narodeninám chcel počítač. Mama zostala prekvapená. „Čože, počítač? A kde kúpime taký počítač? Veď si taký maličký ako jedna klávesa!“ Janko Hraško bol smutný a nevedel, čo má robiť. Potom povedal mame, že on nechce taký obyčajný počítač, ale Hraško-počítač. Mama sa zasmiala. Jankov otec prišiel z práce a videl, že Janko Hraško je smutný. Porozprával sa s mamou a potom išiel k Jankovi. „Musím zajtra odcestovať, poslúchaj mamu. Keď sa vrátim, oslávime Tvoje narodeniny.“ Janko sa veľmi čudoval. Rozmýšľal, kam otec cestuje?

Keď mal už narodeniny, pozval svojich veľkých kamarátov na oslavu. Ešte chýbal Hraško-tatko. Prišiel, keď už Jankovi všetci gratulovali. Zablahoželal mu a položil vedľa neho úplne maličký balíček, ktorý potom Janko otvoril. Bol tam malilinký mikropočítač. Mama len tak zjojkla, aká bola prekvapená. Janko Hraško sa z darčeka veľmi tešil. Po oslave mu otec povedal: „Vidíš, Janko, niekedy sa môže stať aj nemožné možným. Možno práve na Teba mysleli tí ľudia, ktorí vymysleli tie najmenšie mikročipy.“

A tak, milé deti, možno vám niekedy pošle Janko Hraško aj e-mail, alebo si budete môcť prečítať na webovej stránke www.jankohrasko.sk jeho nové príhody.

*Filip Filo, IV. A,
ZŠ Ul. Maxima Gorkého č. 21, Trnava*

Školské poprekúcadlá

- Ja mám čierne vlasy a brat svetlé vlasy, lebo sa narodil neskôr, keď už mala mama vlasy prefarbené.
- Náš malý Ondřík sa podobá starej mame a dedkovi. Nemá zuby ako stará mama, ani vlasy ako dedko.
- Malé deti nosia bociany, u ktorých si ich musíme objednať ešte pred ich odletom do teplých krajín.
- Neutierajte mi pusku, budem ešte plakať.
- Krava nám dáva mlieko a býk hovädziu polievku.
- Rozdiel medzi riečnou a minerálnou vodou je v tom, že riečna sa vlieva do mora a minerálna do fliaš.
- Horúci čaj s citrónom nám niekedy pomôže zahnať chorobu i s lekárom.

*Zozbierali žiaci III. A,
ZŠ Ul. Maxima Gorkého 21, Trnava*

Príbeh o zlom žiakovi, z ktorého sa stal výborný žiak

Bola to pravda, ale v tomto príbehu je pravidlo to, že keď chceš niečo zmeniť, hlavné je, že si musíš za tým stáť. O tom je aj tento príbeh.

Bola raz jedna trieda, ktorá mala toho najslabšieho žiaka na škole. Pán učiteľ si s ním nevedel rady. Stále mu vtíkal do hlavy, že sa musí učiť, inak prepadne. Žiaka to už prestávalo baviť a povedal: „Ja nie som taký hlúpy, ako si pán učiteľ myslí.“ A tak sa aj stalo. Učil sa denne aj štyri hodiny, len aby bol tam, kde sú jeho dve sestry. Nastal deň, na ktorý žiak túžobne čakal. Ostatní žiaci dostávali päťky, štvorky, len on jediný dostal to, čo nedostal ani ten najlepší. Jednotku. Keď to pán učiteľ uvidel, povedal: „Som na teba pyšný! Prekvapil si ma! Teraz ti môžem povedať tú úžasnú správu. Už neprepadneš a pôjdeš s nami do ďalšieho ročníka. Blahoželám ti!“ Všetci žiaci prišli k nemu a povedali: „Len tak ďalej! Si super! Rob to tak aj naďalej!“ A tak aj urobil. Učil sa tak, že sa z neho stal najlepší žiak.

Takto sa skončil príbeh o žiakovi, ktorý bol najprv taký slabý, že skoro prepadol. Odvtedy sa mu darilo, učitelia si ho pochvaľovali. Stal sa z neho taký žiak, ako sú jeho dve sestry.

*Dominika Ďurišová, V. B.,
ZŠ A. Merici, Halenárska ul. č. 45, Trnava*

Správne riešenie tajničky z Čarušky č. 2/2005 bolo: **VIANOCE V KNIŽNICI.**

Ceny získali:

1. Daniel Margitfalyi, Trnava - rozprávkové puzzle
2. Claudia Gajarská, Trnava - knižka Kačička, chromá nožička
3. Michaela Kurtanská, Trnava - knižka Kačička, chromá nožička
4. Kristína Vyskočová, Trnava - knižka O dvanástich mesiačikoch
5. Sabrina Teyerlová Trnava - voskovky
6. Katarína Pilková, Trnava - kalendár mačiek
7. Veronika Chorvatovičová, Trnava - kalendár psov

Vidíte, že súťaž sa oplatí. Skúste to! Možno už v budúcom čísle bude medzi výhercami napísané práve vaše meno.

NAVŠTÍVILI NÁS

Keďli sme sa v knižnici
s ilustrátorom prečom
česnakom. Rozprával
nám, čo ilustroval.

Rozprával nám, aké
vieratá sa mu páčia.
Jeho obľubou bolo kresliť
koniku. Daroval nám
jeho autogram na pamiatku.

Nikola P.
A-MERIDI

Jerome
23.1.2006

Jedno májové dopoludnie spríjmnila malým čitateľom Knižnice J. Fándlyho v Trnave svojou návštevou spisovateľka **Danuša Dragulová-Faktorová**.

Tridsaťtri účastníkov potešila svojím rozprávaním o vzniku svojich kníh pre deti. Keďže je zároveň i šéfredaktorkou časopisu Maxík, druháci sa dozvedeli, v čom spočíva práca redaktora. Deti prekvapili spisovateľku nielen recitáciou jej básní, ale i privítaním knihy *Maxík a kamaráti*, ktorej zaželali svoje tajné želania a na cestu k čitateľom jej podarovali svietiace hviezdičky. Na nespočetné množstvo zvedavých detských otázok

Ľubomír Čaršty
Stredná a Ľubomír
D. Dragulová-Faktorová
16. 5. 2006

Danuša Dragulová-Faktorová s radosťou odpovedala a na záver rozdávala autogramy. Vďaka otázkam detí sme sa dozvedeli, že veľmi rada cestuje a spoznáva krajiny, ale najradšej autom, lebo z lietania má strach. Okrem iného nás zaujalo, že prvú báseň vymyslela ako dieťa, keď ešte nevedela písať, a tak ju nadiktovala svojej mame. Jedno z prítomných dievčat o knihe *Čáry-máry, zmizli čiary* povedalo: „Ešte som ju ani nečítala, ale už sa mi páči!“ Pravdepodobne ju potešili kaligramy - čiže básne, písané do obrázcov, ktoré vyjadrujú ich obsah. A práve tie sa v tejto útlej knižočke nachádzajú. Deti, ktoré sa zúčastnili svojej prvej besedy so spisovateľom, odchádzali s úsmevom na tvári, ale i darčekom v podobe záložky s podpisom a časopisov Maxík a Zvonček. A vďaka svojej smelosti a úprimnosti už vedia, ktorú farbu má spisovateľka najradšej, ktoré jedlo jej najviac chutí, ktoré rozprávky sa jej od detstva najviac páčia...

Vo februári 2006 zavítal prvýkrát medzi malých čitateľov Knižnice Juraja Fándlyho v Trnave jubilujúci spisovateľ **Dušan Dušek** a porozprával im o vzniku svojich kníh, z ktorých sú najznámejšie *Pišťáček*, *Najstarší zo všetkých vrabcov*, ale i kniha s názvom *Deň po dlhom daždi býva voňavý*. Práve v tej poslednej knihe vystupuje dievčatko Adelka, ktorá sa budí zo sna a má strach. Ten, kto sa tiež niečoho bojí, si ju môže prečítať a dozvie sa, ako sa Adelka prestala báť. Počas besedy sme sa dozvedeli, že pán spisovateľ Dušan Dušek rád trávil prázdniny u starých rodičov v Šaštíne. Rovnako rád chodil so starým otcom do prírody a v lese si dokonca zarábala aj svoje prvé peniaze ako brigádnik, čo sa mu veľmi páčilo. Na zvedavé otázky detí spisovateľ rád odpovedal a všetci zúčastnení sa potešili nielen farebnou záložkou, ale i podpisu spisovateľa, ktorý ich rozdal veľké množstvo. V závere deti obdarili spisovateľa svojimi vlastnoručne vyrobenými darčekom, medzi ktorými nechýbala nádoba na perá s menom spisovateľa, vyzdobený obal na ďalšie jeho rukopisy, ale i nikdy nevädnuce kvety.

Spisovateľ však nezabudol ani na vás, čitateľov Čarušky, a venoval vám svoj pozdrav.

Všetky knihy
 v knižnici Juraja Fándlyho
 v Trnave
 Čaruška
 mláďadzi, šťastie
 a veselosti zo srdca
 žila
 Dušan Dušek
 V Trnave
 6.2.2006

Čaruška,
mlá obdivuje výpedor
a síte má výpedor c'itelov
proji
Gabriela Futová!

K najmladším a najúspešnejším autorom sa v posledných rokoch zaradila aj spisovateľka **Gabriela Futová**.

O svojich knihách prišla porozprávať i deťom do našej knižnice. Účastníci sa dozvedeli, že námety čerpá zo života detí, či už svojich alebo tých, s ktorými sa stretáva v kniž-

niciach. Veľakrát sa objavujú v knihách i jej vlastné zážitky z detstva. Vtipne odpovedala na všetky zvedavé otázky, a tak sme sa dozvedeli i to, že nerada spieva a kreslí. A kto má rád úsmevné príhody, nájde ich vo všetkých piatich knihách. Stačí len zísť do knižnice a vybrať si z nich. Nech sa páči. ☺

Medzinárodný deň detí sa dá oslavovať rôzne. Niekto ide do kina, niekto tvorí.

A práve tvorivá dielňa sa konala 1. 6. 2006 popoludní v oddelení pre deti v našej knižnici. Hostom bola **Zuzana Homolová**, ktorá je známa nielen ako výtvarníčka, ale i speváčka, držiteľka ocenenia Aurel. Spoločnými silami deti vytvorili tri veľké diela, ktoré máte možnosť vidieť v oddelení pre deti. Odtiaľ výstava poputuje do kníhkupectva Artforum.

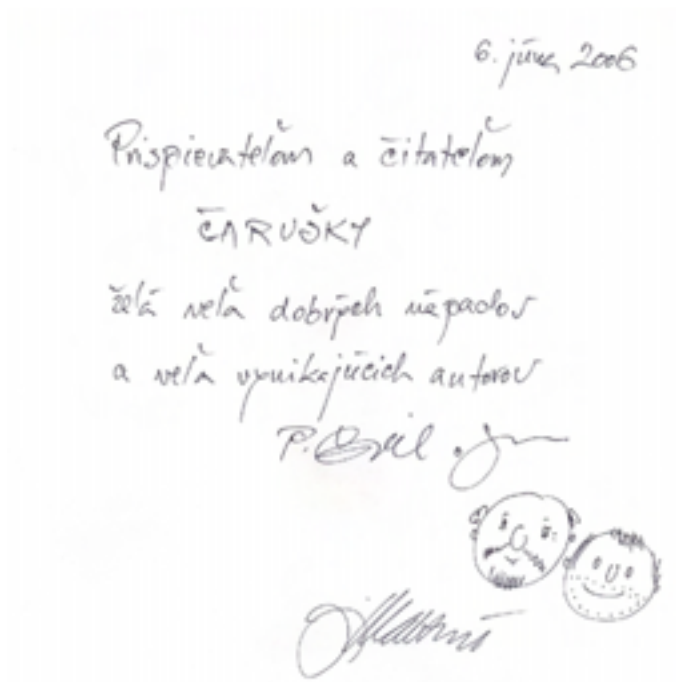
A tak, kto chce vidieť Prales, Morský svet alebo Svet domácich zvierat, nech sa príde pozrieť.

Všetci ste srdečne vítaní!

Srdčne poďakujem čitateľov
"ČA ZUŠKY"
bolo máno v knižnici a detiui klubom,
majú výborné stěhy a dobrú vidiečnu.
Srdčnuo ďakovať
Zuzanu Homolovú
MOB 1. 6. 2006
Zuzana Homolová
Akois Pedagogos
Zuzana B. Homolová - ilustrácie

V stredu, 6. 6. 2006, nás všetkých prekvapila jedna MAPA. Nie zemepisná, nie dejepisná. Jednoducho, kniha s názvom *Mapa*, ktorú prišli predstaviť obaja autori. Napísal ju obľúbený **páter Gabriel**, o farebné ilustrácie sa postaral ilustrátor **Juraj Martiška**. Vyše sedemdesiat už takmer teenagerov sa započúvalo do jednotlivých úryvkov, ale i do veselého spevu pátra Gabriela, ktorý samozrejme oživil stretnutie hrou na gitare. Všetci prítomní ocenili veľkým potleskom recitáciu básne Lapač čeče, v podaní pátra Gabriela. Iste vás zaujíma, čo to vlastne znamená. Je to jednoduché. Lapač čeče = lovec perál.

Deti ocenili i možnosť zakúpiť si knihu, či CD s príbehmi, ktoré rozpráva samotný autor páter Gabriel a zároveň získať autogramy oboch hostí. Hostia však nezabudli ani na vás čitateľov Čarušky, a posielajú vám tento pozdrav:

HĽADÁ SA KRÁĽ ČITATEĽOV 2006

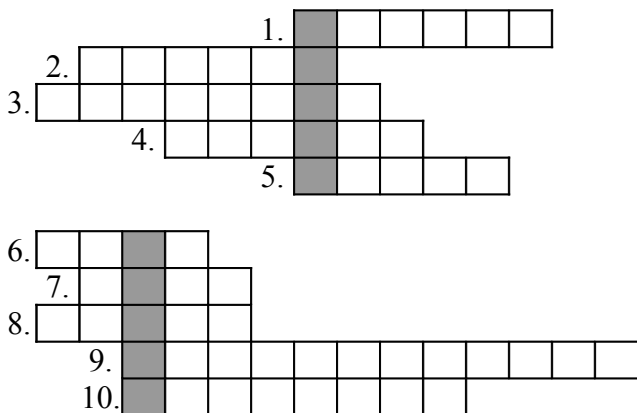
V tomto roku sa opäť naskytla jedinečná príležitosť pre všetkých "knihyobjavujúcich" malých čitateľov do 15 rokov získať titul **Kráľ čitateľov 2006**.

Odvahu našlo okolo stovky chlapcov a dievčat. Semifinálové kolá rozhodnú o finalistoch, ktorí zabojujú o titul v Kine Hviezda 20. júna 2006. Kto to bude? Chlapec, či dievča? My budeme pri tom a kráľa či kráľovnú vám predstavíme v Čaruške č. 2/2006.

Vylúštením tajničky sa dozviete meno doterajšieho Kráľa čitateľov

1. Šťavnaté ovocie.
2. Časť hodiny.
3. Časť príboru.
4. Prázdninový mesiac.
5. V lete sa v ňom radi kúpeme.
6. Mamina alebo otcova sestra.
7. Končatina.
8. Meno najznámejšieho čarodejníka.
9. Poučná knižka s obrázkami.
10. Miesto s množstvom kníh, kam rád chodíš.

Vašu odpoveď čakáme v oddelení pre deti do 30. 8. 2006.

PRÁZDNINOVÝ SUPERKLUB 2006

Téma: „**Osud kníh je napísaný vo hviezdach**“
Súťaže, tvorivé dielne, výlety, stretnutia so zaujímavými ľuďmi

Vždy v stredu od 10.00 do 12.00 hod. v oddelení pre deti

Vstup na platný čitateľský preukaz

14. ročník aktivít pre deti pripravuje knižnica v spolupráci s Mestom Trnava

Program:

12. 7. 2006 **HVIEZDNY POZDRAV LETÍ K VÁM**
alebo
Ako cez prázdniny nezabudnúť na kamarátov – tvorivá dielňa
19. 7. 2006 **MLIEČNA DRÁHA**
alebo
Na chodníku svietia hviezdíčky – kreslenie na asfalt
Host': výtvarníčka a ilustrátorka Oksana Lukomska
26. 7. 2006 **S ABECEDOU DO VESMÍRU**
alebo
Čo sa skrýva v abecede – súťaž v družstvách
2. 8. 2006 **VESMÍRNY VEDOMOSTNÝ VŠEVEDKO**
alebo
Aj počas prázdnin deti rozmýšľajú – vedomostná súťaž
9. 8. 2006 **VESMÍRNE BLUDISKO, V KTOROM NEZABLÚDI ANI TEN,
KTO ČÍTA RUKAMI**
alebo
Hľadáme zablúdené planéty - súťaž v družstvách
Host': nevidiaci knihovník PhDr. J. Bartek
16. 8. 2006 **HVIEZDNE HLASY**
alebo
Aj knižnica nájde svoju superstar – súťaž v speve
23. 8. 2006 **POĎME SPOLU ZA HVIEZDAMI**
alebo
Neváhaj a pridaj sa k nám! – výlet do Planetária a hvezdárne v Hlohovci
Nezabudni sa vopred prihlásiť!
30. 8. 2006 **VESMÍR – TO SME MY!**
alebo
Veselo je na Zemi – rozlúčka s prázdninami spestrená súťažami
s odmenami

Čaruška. Časopis mladých čitateľov. Č. 1/2006. Roč. 11. Grafický návrh obálky: Oksana Lukomska.

Redakčná rada: B. Jakubáčová, V. Chorvatovičová, L. Karabová.

Zodp. redaktor: Emilia Díteová.

Vydala Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave v roku 2006.